

Já neumím - Nohavica, Jarek

- G C G
1. Já neumím psát velkou poezii,
Emi Hmi C G
daktylský hexametř není můj svět,
Emi D
mám jeden starý svetr, v kterém žiji
G Ami D7
už moc let.
2. Pan Havlíček, než umřel na souchotě,
učil mne velkou českou abecedu,
a tak se poflakuju po životě,
jak dovedu.
G Ami D7
- R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju,
G Ami D7
boty si nepucuju a hřeben nemiluju,
G Ami D7
sám sebe povoluju, sám sebe zakazuju,
G Ami D7
ničeho nelituju, -ju, -ju, -ju ...
3. Jsem voják, který nemá ani frčku,
vojín, co běží vždycky v první řadě,
chrání mě jenom úzký kmínek smřčku
v kanonádě.
4. S četaři absolventy hraju pokra,
ale když přijde na lámání chleba,
je jejich obuv suchá, moje mokrá,
jak je třeba.
- R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju,
boty si nepucuju a hřeben nemiluju,
sám sebe zakazuju, povoluju, nelituju, -ju, -ju, -ju ...